

af det midlertidige Laan af 25. Juli 1910. Herved og gennem et yderligere Beløb af 18 Mill. Kr. eller 25 Mill. Frcs., hvormed dette Laan tænkes forøget, har man sikret Statskassen en kontant Beholdning, der maa anses for tilstrækkelig til Imødegaaelse af de Krav, som ville blive stillede til den, i hvert Fald i indeværende Aar" (1911). Endelig gøres opmærksom paa de „særdeles fordelagtige Betingelser“, hvorpaa der er opnaaet Tilbud, idet Renten er fastsat til $3\frac{3}{8}$ pCt. p. a.

Under 1. Behandling i Folketinget erklærede *K. M. Klausen*, at den socialdemokratiske Gruppe vilde stemme imod Lovforslaget. Iøvrigt drejede Diskussionen sig væsentligst om, hvorvidt vi skulde fastholde $3\frac{1}{2}$ pCt.-Laanetypen eller give efter for de Bestræbelser, som gør sig gældende fra den store Finansverdens Side i Retning af at tvinge de nordiske Riger over til 4 pCt.-Typen. Overgangen til 4 pCt.-Laan anbefaledes af Schovelin og Halsted, medens Finansministeren, støttet af Rode, holdt paa at blive ved $3\frac{1}{2}$ pCt.-Typen. — Lovforslaget vedtoges i Folketinget med 53 St. mod 17 og i Landstinget med 36 mod 3.